

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Dei Præsentia

Le Gaudier, Antoine

Coloniæ Agrippinæ, 1622

Cap. IX. Causa efficiens huius exercitij Deus est.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50583](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50583)

Act. 9.

quod expertus sanctus stephanus amore ipsius inardescens plenusq; fiducia exclamavit: *Vide o caelos apertos, & filium hominis stantem à dextris virtutis Dei: stantem id est paratum mihi adesse, & praesens ferre auxilium. Verùm hac etiã de re satis multa tradita sunt in opusculo de amore Christi.*

CAPVT IX.

*Causa efficiens huius exercitij
Deus est.*

TQVE haectenus de natura huius exercitij pro instituto breuiter. Nunc que ad eius praxim spectant,

stant, paucis etiam aperiamus. Atque imprimis declarandum est quis eius sit fons, quod principium, quæ prima causa efficiens. Nam non pauci, cum ad hanc praxim aggre-
diuntur, ita se gerunt, ut videantur existimare posse se industrijs quibusdam, quas varias excogitant, ad eam peruenire, de Dei autem auxilio vel nihil vel parum sunt solliciti; cum tamē certissimum sit, pendere hoc opus à Dei gratiâ, non quavis, sed singulari. Est enim arduum per se, & vel proprium perfectorum, vel efficacissimum ad omnē perfectionem instrumentum, atque adeo singulare donum, quod cōcursum actualis eius

gratiæ specialem requirit, si-
ue agatur de Dei præsentia in
se, & alijs rebus omnibus cer-
tâ fide agnoscedâ, atque adeo
de seipso præsentem illi con-
stituendo, siue de vnione vo-
luntatis cum eo efficiendâ per
actus spei, amoris, religionis.

Pendet ergo tota hæc præ-
xis à singulari Dei vocatione
& excitatione, quæ certè est
instar clavis, qua intima di-
uinæ maiestatis aula nobis
aperitur, vt eam in solio ma-
gnificentiaæ suæ sedentem &
præsentem agnoscamus, &
fruemur, quantum hæc vita
patitur, cum eoque familiari-
ter versetur. Et certè cum
hæc vna res maximum præ-
stet ad salutem adiumentum,

expe-

experientia compertum est, diuinam bonitatem ex sese effundere quaquauersum radios in creaturas suas rationales, vt ab eis agnoscatur & amari queat. Cùm enim intimè ijs sit immersa, eas continuo quodammodo admonet, & occultissimis modis stimulat, maximè abditis motibus agitat, ad hoc excitat, & ad se, non secus atque magnes ferrum, allicit. Nam præter naturale pondus, quod cuique creaturæ inditum est, vt sese suo fonti & authori reddat, vt bonitatis eius gloriã suo modo adaugeat; Solet eadem bonitas creaturæ rationali addere gratiæ dona, vt non naturali tantùm instinctu &

impe

impetu Deum agnoscat, & complectatur, ut creatura omnes; sed etiam pro ratione libertatis sponte omnino & voluntariè id faciat, nō secus atque Deus ipse, qui liberè se in creaturas effundit, & easdem retrahit in se ipsarum finem vltimum, efficiatque ut omnes gloriæ suæ seruiant. Solet autem in perfectis elucere vis peculiaris huius gratiæ, adeo ut eorum vita tota penè nihil aliud esse videatur quam Dei præsentis contemplatio, quæ totius vitæ spiritualis est veluti scopus & perfectio: *Hæc enim ut apud Cassian. Isaac, destinatio solitaria hæc esse debet omnis intentio. ut imaginem futuræ beatitudi-*

Col.
10.
c. 10.

nis in hoc corpore possidere mereatur, & quodammodo arrham caelestis illius conuersationis & gloriae incipiat in hoc vasculo degustare. Hic inquam finis totius perfectionis est, ut eo usque extenuata mens ab omni situ carnali ad spiritalia quotidie sublimetur, donec omnis eius conuersatio, una volutatio cordis, una & iugis efficiatur oratio. Quamquam & proficientes & incipientes pro suo etiam gradu eius capaces sint, etiam si in Deo omnino non acquiescant, varijs adhuc motibus agitati, nec humanarum adhuc rerum & affectionum vinculis expediti, summo illi & vnico bono penitus adhaereant; nihilominus tamen

si proficientes sunt, eo tendere debent, & iteratis sæpius sancti huius exercitij actibus velut gradibus ad eum propius in dies accedere, ac proinde omnibus modis contendere debēt, vt sese ad eam gratiam aptè disponant.

CAPVT X.

Causa meritoria eiusdem exercitij, est Christus Dominus.

QUANTO ea est Dei ad hominem inclinatio, vt delicta eius sint esse cū filijs hominum, adeoque ipse pro sua infinita bonitate ardentè exoptat se continuo

ho-